

Franjo Asiški:

SJEME VJEČNOGA ŽIVOTA

Duhovna ostavština jednog kršćanina

1226 — 2026

Franciscus

Eight Hundredth Anniversary of the Death of St. Francis

Na naslovnici: San Francesco, tempera su tavola, Cimabue
© Museo della Porziuncola presso la Basilica di Santa Maria degli Angeli ad Assisi.

Prijelom i grafički dizajn: Ured za komunikacije Generalne kurije OFM

Prije osamsto godina Franjo Asiški je napustio ovaj svijet. No sjeme koje je posijao nastavlja klijati.

Sveti Pavao, u Poslanici Galaćanima, piše pomalo otajstvene riječi: *Tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.*¹

Ove su riječi ispunjene u Franji. Nakon što je usvojio Isusov duh do te mjere da je na svom tijelu nosio biljege Raspetoga, on sam je postao sjeme Evanđelja ispunjenog plodovima vječnoga života.

Uistinu je dragocjena ostavština koju nam je ostavio. Ostavština koja i danas govori srcu i pameti našeg naraštaja, pomažući nam tako da vjerujemo u Evanđelje, da *imamo Duha Gospodnjega i njegovo sveto djelovanje*² te da postanemo znakom mira.

Ovim pismom želimo zahvaliti Gospodinu na evanđeoskom sjemenu koje je posijao u Crkvi prije 800 godina i koje je i danas živo i plodonosno. Želimo zajedno podsjetiti na neke temeljne vidove te kršćanske povijesti. Vidove koji ostaju kao ostavština svima koji žele slijediti stope Isusa Krista po Franjinu primjeru.

Prepustit ćemo se vodstvu *Oporuke* koju je Svetac napisao neposredno prije svoje smrti. U njoj Franjo podsjeća na temeljne trenutke svoga iskustva: na početke, na susret s Crkvom te na plodove koji su došli zajedno s braćom. Samo polazeći od te povijesti, kaže, moguće je razumjeti sadašnjost i graditi budućnost.

¹ Gal 6,8.

² PPr X,5.

Upravo stoga i za nas ovo promišljanje stvara dragocjenu ostavštinu kako bismo upoznali „Franjine nakane“. Moći ćemo ponovno izabrati naš evanđeoski poziv, slijedeći projekt života koji je Svetac živio.

1. Susret koji sve mijenja

Sjeme ispunjeno milosrđem i vjerom

Gospodin ovako daje meni bratu Franji da počnem činiti pokoru.³

Ovako započinje Oporuka. Franjo govori o dubokom obraćenju: Gospodin mu je dao priliku da radikalno promijeni svoj način gledanja na život. Ne razmišlja više kao vitez koji treba nad svima vladati, penjući se prema moći. Nego kao brat koji dijeli sudbinu s najmanjima, silazeći među njih i postajući kao oni, zato što je i on gubavac.

Bilo je to iskustvo koje je preobrazilo okuse njegova srca i logiku njegova uma. Oslobodilo ga je gorčine postojanja u kojem je prevladavalo suparništvo. I vodilo ga je k slatkoći života darovana u radosti dijeljenja.

Oči gubavaca

Ovaj preokret dogodio se zahvaljujući dvostrukom susretu. Najprije s licima gubavaca⁴. Franjo napušta udobnost Asiza i odlazi među njih. Oporuka na to podsjeća jednostavnim i dubokim riječima: *Ali sam me Gospodin doveo među njih i iskazah im milosrđe.*⁵

³ Opor 1.

⁴ Opor 1-3.

⁵ Opor 2.

I to je ključna riječ: milosrđe. Franjin se život nije promijenio jer je izabrao siromaštvo, nego zato što je činio milosrđe. Naravno, siromaštvo mu je pomoglo da to postigne. Da nije postao bližnji, dijeleći sudbinu siromaha, ne bi bio mogao njihovoj bijedi darovati svoje srce.

Izabirući siromaštvo, Franjo nalazi i sve ostale drage mu vrline: poniznost, strpljivost, jednostavnost, malenost. Bez njih ne bi bilo ni milosrđa.

Iz tog razloga nikad ne bi trebalo razdvajati te dvije riječi. Siromaštvo bez milosrđa postaje idol. Milosrđe bez siromaštva postaje puka ideologija.

ZAPAMTI

- Siromaštvo bez milosrđa postaje idol.
- Milosrđe bez siromaštva postaje puka ideologija.

Oči Raspetoga

Obraćanje je dovršeno u trenutku kad Franjo susreće Isusa raspetoga u Svetom Damjanu. Pred njim iz srca izvire ona molitva, koju će zajedno s molitvom Očenaša neprestano moliti s braćom, a koju potom unosi i u Oporuku: *Klanjamo ti se, Gospodine Isuse Kriste, u svim tvojim crkvama koje su na cijelome svijetu, i blagoslivljamo te, jer si svetim križem svojim svijet otkupio.*⁶

⁶ Opor 5.

Na licu slavnog Krista raspetog, Franjo vidi otvorene oči Sina koje su usmjerene prema Ocu. Te su oči bile siguran znak Božje ljubavi prema svakome ranjenom čovjeku potrebnog spasenja.

Ovo je *besjeda o križu*⁷ koju je čuo u Svetom Damjanu: Bog je postao siromašan, došavši među nas, da bi nam iskazao milosrđe. U toj i u svim ostalim crkvama, u kojima je razmatrao slavnoga Krista, ponavljao je tu molitvu kao sažetak svoga vjerskog iskustva prema tome licu u kojemu je svaki puta prepoznavao, pa stoga i klanjao se i blagoslivljao, hvalio i zahvaljivao ljubavi koja je sam Bog.

Rođen je novi čovjek.

Oči gubavaca, kao i oči Raspetoga, davale su Franji sjeme vječnoga života. Od tog je trenutka počeo živjeti u hvaljenju Boga Oca koji se objavio u Kristu, u poniznosti prema sebi jer se osjećao kao ljubljeno dijete Božje, i u milosrđu prema svim ljudima koje je primao kao blagoslovljenu braću. Rođen je novi čovjek, u kojem se ukorijenilo Evanđelje, dobivajući tako novu i istinsku spoznaju o sebi, čovjeku i Bogu.

To je prvi element ostavštine koji nam je Franjo ostavio: siromasi i raspeti Krist kao temeljne polazišne točke našeg kršćanskog gledišta na život. Zaboraviti na to i živjeti na drugačiji način znači dopustiti da naše zvanje franjevac i franjevki, naša istinska pokora odnosno naše evanđeosko obraćenje nestane.

⁷ 1Kor 1,18.

2. Crkva, siromašna, ali plodna zemlja

Gdje posijati sjeme

Nakon obraćenja, Franjo se našao pred ključnim pitanjem: gdje posijati sjeme koje je Bog stvorio u njemu? Kakva zemlja je najprikladnija da to sjeme raste i donosi plodove?

Situacija u Crkvi u to vrijeme nije bila jednostavna. Svećenstvo je bilo moralno i duhovno osiromašeno. Mnogi laički pokreti, iako snažni po svom evanđeoskom odabiru, sudili su, osuđivali i napuštali takvu Crkvu.

Za Franju je pak Crkva bila ona zemlja iz prispodobe o Sijaču⁸ koji ne-
prestano baca svoje sjeme. I na kamenje, i u trnje, i suhu zemlju, pa ipak
to polje postaje mjesto gdje evanđeosko sjeme sija i raste.

Sveti Damjan: mjesto gdje se uči ljubiti Crkvu

Franjo je proveo otprilike godinu dana u Svetom Damjanu nakon što je napustio očevu kuću i nakon što je raskinuo s trgovačkim i natjecateljskim mentalitetom⁹. Bilo je to vrijeme u kojem se Franjo odgajao za crkveni život, učeći ljubiti Crkvu u poniznosti i vjernosti, izbjegavajući zamku duhovne oholosti savršenih. Živio je zajedno sa siromašnim svećenikom Petrom¹⁰ koji je tamo služio i s kojim je stvorio prijateljski odnos¹¹.

⁸ Usp. Mt 13,1-23, Mk 4,1-20, Lk 8,4-15.

⁹ 1Čel 15, LegTd 19.

¹⁰ AsZb 7.

¹¹ LegTd 21-22.

U tom mu razdoblju *Gospodin daje i daje takvu vjeru u svećenike*¹², odnosno u Crkvu. Duboko je to iskustvo koje se zauvijek urezuje u srce: *da nađem siromašne svećenike... Njih i sve druge hoću poštivati, ljubiti i častiti kao svoje gospodare*.¹³

S tim siromašnim svećenikom proveo je ključno vrijeme za svoj evanđeoski identitet. Odgajan je u vjeri prema Crkvi, koju smatra sakramentalnim mjestom gdje se očituje Božja ljubav.

ZAPAMTI

- Crkva, sa svim svojim trnjem, ostaje mjesto gdje raste evanđeosko sjeme.

Euharistija: srce otajstva

Euharistija je bila sigurno mjesto toga otajstva. U njoj se, *svakoga dana*¹⁴ Svevišnji i Svemogući prepuštao siromašnim, i možda nečistim rukama svećenika.

Franjo s divljenjem na to podsjeća: *u ovome svijetu od samoga svevišnjega Sina Božjega ne vidim ništa tjelesno do presveto tijelo i presvetu krv njegovu*¹⁵.

U velikom štovanju Euharistije, isprepleću se dvije temeljne stvari: ljubav prema toj siromašnoj zemlji, odnosno Crkvi, u kojoj Bog *svaki dan po rukama svećenikovim silazi*¹⁶ i ponizno mu se podređuje; te razmatranje otajstva o Bogu koji je „poniznost“ koja nam se daruje *pod prilikom malo kruha*¹⁷.

¹² Opor 6.

¹³ Opor 7,8.

¹⁴ Opom I,16-18.

¹⁵ Opor 10.

¹⁶ Opom I,18.

¹⁷ PRe 28.

U siromašnom i poniznom kruhu Euharistije, Franjo u rukama ima ne samo uspomenu na vrijednost Crkve nego i sakrament u kojem može svakoga dana razmatrati Isusovu logiku: poniznost i siromaštvo kao jedini put da postane dar milosrđa.

Crkva i Euharistija drugi je element Franjine ostavštine: zemlja u koju možemo posijati evanđeosko sjeme kako bi ono postalo uistinu kršćansko, i način razmišljanja kojim se hranimo kako bismo svakoga dana donosili plodove za vječni život.

3. Braća s kojom svijetu donosi mir

Braća kao dar

Franjo je u Svetom Damjanu pronašao svoje mjesto za život. Nije tražio ništa drugo. No, Bog ga je još jednom iznenadio darujući mu neočekivan dar: braću.

S njima će živjeti *po uzoru na sveto evanđelje*¹⁸ i ići će svijetom naviještajući mir¹⁹. Evanđeosko sjeme donijet će obilate plodove.

Bratstvo bez moći

Franjo se prisjeća: *A kad mi Gospodin dade nekoliko braće, nitko mi nije pokazao što mi valja činiti, nego mi sam Svevišnji objavi kako da živim po uzoru na sveto evanđelje.*²⁰

S prvom braćom nije želio uspostaviti hijerarhijsku strukturu, nego bratstvo jednakih. Nije želio imati vertikalnu liniju moći koja je bila tipična za feudalni poredak, nego je želio uspostaviti uzajamno služenje kako ga je iščitavao iz evanđelja.

I međusobna su oslovljavanja trebala odgovarati tom snu: *I neka se nijedan ne zove priorom, nego neka se svi općenito zovu manjom braćom. I neka jedan drugome pere noge*²¹

¹⁸ Opor 14–15.

¹⁹ Usp Opor 23.

²⁰ Opor 14.

²¹ Npr 6,3.

Dvije su osobe trebale jamčiti taj način ophođenja: „poglavar“ kao *ministar i sluga* u službi braći²², i „majka“, koja je sposobna za blizinu i brigu u teškoćama²³. Samo na taj način braća će među sobom moći pokazati da su domaći²⁴ i bliski²⁵, što je autentičan plod i sigurno jamstvo zajedničkog života „po uzoru na sveto evanđelje“.

To je način razmišljanja koji Franjo potvrđuje u prekrasnom Pismu jednom ministru: teškoće kroz koje prolazi tijekom vođenja braće *treba smatrati milostima*²⁶. Čudo, iako ponekad bolno, ljudskih odnosa ono je što, ako se živi u ime Evanđelja, vodi k bratskijem svijetu.

ZAPAMTI

- Ne Red s hijerarhijskom strukturom, nego bratstvo jednakih.
- Svi su braća i manji: jedan drugome pere noge.

Svjedoci koji naviještaju mir

Iz bratskog načina života rađa se još jedan važan plod: biti svjedocima i navjestiteljima mira.

Franjo podsjeća na zadaću koju je primio od Gospodina: *Gospodin mi je objavio pozdrav da govorimo: Gospodin ti dao mir.*²⁷

Bilo je to mnogo više od običnog pozdrava: bio je to navještaj koji će se ostvariti samo ako ostanu istinska manja braća među ljudima. *Neuki*

²² Usp. PPr X,1.

²³ Usp. PPr VI,8.

²⁴ Usp. PPr VI,7.

²⁵ Usp. PPr X,5.

²⁶ Usp. PMin 2.

²⁷ Opor 23.

*i podložni svima*²⁸: njihova jednostavnost i malenost trebaju biti srž tog pozdrava mira i način kojim će iskazivati njegovu vjerodostojnost.

U Pravilu je to i precizirao: *Da se ne svađaju i ne prepiru kad idu po svijetu i da druge ne osuđuju; nego neka budu blagi, miroljubivi i čedni, krotki i ponizni, neka sa svakim razgovaraju uljudno kako i dolikuje*²⁹.

Samo tako, slobodni od nasilja i jaki u svojoj poniznoj podložnosti moći će izvršiti zadaću: *U koju god kuću uđu, neka najprije reknu: Mir kući ovoj*³⁰.

I upravo zato što su trebali biti „manja braća“, odnosno *njegovi pjevači koji treba da razigravaju ljudska srca i da ih potiču*³¹ na mir, Frano u tekstu Pravila zabranjuje braći da jašu na konju³². Nisu trebali svijetom ići kao Kristovi vitezovi i svisoka drugima nametati moć svoje istine. Bili su pozvani ostati dolje i živjeti *među osobama beznačajnim i prezrenim, među siromašnima, slabima, bolesnima, gubavcima i među prosjacima kraj puta*³³.

Samo su na taj način mogli biti ponizno i miroljubivo prisutni kako bi stvorili ozračje poštovanja i dijaloga. Samo na taj način mogli su promicati mir u Crkvi, društvu i svijetu.

Danas više no ikad primjećujemo da je put krotka i ponizna srca, kakvo je bilo Isusovo³⁴, jedini put koji može ljude navesti da iskreno traže puteve mira. Međusobno povezan i višeslojan svijet poput našeg zahtijeva duh dijaloga i suradnje kako bi se upravljalo napetostima i suparničtvima bez nasilja.

²⁸ Opor 19.

²⁹ PPr 3,10–11.

³⁰ PPr 3,13.

³¹ AsZb 83.

³² PPr 3,12.

³³ PPr 9,2.

³⁴ Usp. Mt 11,29.

Sjeme nastavlja klijeti

Ostavština koja nas poziva

To je sjeme vječnoga života posijanog u Franjino srce. To je sjeme ispunjeno milosrđem prema ljudima i vjerom u ljubav raspetog Krista.

Da bi ono raslo, povjerio ga je siromašnoj, ali plodnoj zemlji Crkve. U njoj želi započeti već ovdje, u povijesti, onaj evanđeoski san o svijetu mira u kojem su svi ljudi braća.

Tri su ključne evanđeoske riječi ove dragocjene ostavštine:

- ♦ Milosrđe sa siromasima i ljubav Krista raspetoga.
- ♦ Podložnost Crkvi, u kojoj se jedinoj uprisutnjuje Božja ljubav po Euharistiji.
- ♦ Bratski život koji se ostvaruje u služenju i prihvaćanju predusjet je za vjerodostojno naviještanje pomirenja i mira.

Naša odgovornost

Ova se zadaća nastavlja i danas. Od nas se traži odgovornost da bi to sje-me evandeoskog života bilo još vidljivije i plodonosnije.

Već 800 godina muškarci i žene Franjevačke obitelji uprisutnjuju ovaj poziv. U obiteljskom duhu, svatko prema svome osobnom pozivu, živi *po uzoru na sveto evanđelje*.

Ono što se traži od svakoga od nas jest plodnost poniznog i siromašnog, no ustrajnog i velikodušnog sjemena našeg kršćanskog života. Bez obzira na stalež u kojem jesmo.

Biti istinski kršćani znači ujedno biti i dobri građani. Suočavati se sa stvarnim problemima i tražiti inovativna rješenja za pravedniji i bratskiji svijet. To je jedini uvjet koji daje nadu u mir.

Hodočasnici prema konačnom Gradu

Kako se ne bismo obeshrabrili na ovome putu, Franjo nas podsjeća da smo *kao pridošlice i putnici na ovome svijetu*³⁵. Ljudi koji žive u iščekivanju konačnoga Grada.

Naši napori su napori „hodočasnika“, ljudi koji nemaju konačno rješenje, ali znaju kamo idu. Znaju da su dovijeka pozvani živjeti u zajedništvu sa živim Bogom i u zajedništvu jedni s drugima.

I znaju da će ovo zajedništvo biti puno i konačno tek kada *Bog bude sve u svemu*³⁶.

³⁵ PPr 6,2; 1Pt 2,11.

³⁶ 1Kor 15,28.

Gospodine Isuse Kriste,
hvala ti za sjeme vječnoga života
koje si posijao u Franji.
Hvala ti što to sjeme nastavlja klijeti
iz naraštaja u naraštaj.
Neka i u svakome od nas donese plodove:
milosrđa prema siromasima,
ljubavi prema Tebi raspetome,
vjernosti Crkvi,
ljubavi prema Euharistiji,
bratstva bez moći,
svjedočanstva mira.
Pomozi nam da živimo po uzoru na sveto evanđelje
ondje gdje jesmo i gdje djelujemo.
Neka nas Duh učini gorljivim kršćanima,
građanima sadašnjeg vremena,
sposobnima suočiti se sa stvarnim problemima
i tražiti pravedniji i bratskiji svijet.
I sjeti nas da smo samo hodočasnici nade,
na putu prema konačnome Gradu,
gdje će Bog, tvoj i naš Otac, biti sve u svemu. *Amen.*

Franjino sjeme nastavlja klijati.
Na nama je da donese ploda.

Urbroj: 01/26

Asiz, 10. siječnja 2026.

800. obljetnica smrti svetoga Franje, 1226. – 2026.

fr. Massimo Fusarelli, OFM

Br. Massimo Fusarelli, OFM
Generalni ministar

fr. Amando Trujillo Cano, TOR

Br. Amando Trujillo Cano, TOR
Generalni ministar

fr. Carlos Alberto Trovarelli

Br. Carlos Alberto Trovarelli,
OFMConv
Generalni ministar

Tibor Kauser

Tibor Kauser, OFS
Generalni ministar

fr. Roberto Genuin

Br. Roberto Genuin, OFMCap
Generalni ministar

Sr. Daisy Kalamparamban

Sr. Daisy Kalamparamban
Predsjednica IFC-TOR

DODATAK

Prijedlozi za produbljivanje ovoga pisma:

Za osobno razmatranje: Pročitaj jedno poglavlje dnevno, zaustavljajući se na rečenicama koje su istaknute. Iskoristi pitanja na kraju svakoga dijela za osobno razmatranje.

U bratstvu: Posvetite jedan susret (60 – 90 min) svakome od tri glavna dijela. Ovaj trenutak treba iskoristiti kako bi se svi mogli izraziti u atmosferi slušanja.

Molitve: Započnite ili završite svoje razmatranje molitvama koje su predložene na kraju svakoga dijela.

Molitva za početak puta (za početak svakoga susreta)

Gospodine Isuse Kriste
koji si pozvao Franju da ide tvojim
stopama, dajući mu srce sposobno za
milosrđe i oči da gleda tvoje lice u
siromasima i u Raspetome,
otvori i oči našega srca tvojoj Riječi.

Pošalji svoga svetoga duha da
bismo mogli razumjeti dragocjenu
ostavštinu koju nam je Franjo
ostavio, i da bismo i mi mogli živjeti
po uzoru na sveto evanđelje.

Amen.

1. Susret koji sve mijenja

✓ DANAS, KONKRETNO

Danas:

- Učini djelo milosrđa prema nekome na rubu društva
- Posveti 10 minuta molitvi u tišini pred Raspetim
- Zapiši u svoj dnevnik: Tko su „gubavci“ koje susrećem?

Za osobno i zajedničko razmatranje:

- Nastoj prepoznati „gubavce“ svoga vremena: Tko su oni na rubu društva koje susrećem?
- Kada sam iskusio/iskusila da milosrđe mijenja više nego savršenstvo?
- Gdje danas vidim „otvorene oči“ Raspetoga koje me gledaju?

Molitva

Gospodine,

vodio si svetoga Franju među gubavce i naučio ga milosrđu.

Otvori moje oči da mogu vidjeti „gubavce“ današnjeg vremena:

siromahe, isključene, marginalizirane, one koje svi izbjegavaju i obezvrjeđuju.

Daruj mi hrabrosti da napustim svoju ugodu, da nekome budem bližnji i otkrijem tko je moj bližnji, da dijelim njihovu sudbinu.

Nauči me da nije dovoljno opredijeliti se za siromaštvo:

trebam činiti milosrđe, darovati svoje srce, a ne samo svoje stvari.

Oslobodi me gorčine suparništva i povedi me do slatkoće dijeljenja.

Amen.

2. Crkva, siromašna, ali plodna zemlja

✓ DANAS, KONKRETNO

Danas:

- Prisustvuj euharistiji s obnovljenim žarom
- Dođi 5 minuta ranije da bi se u tišini pripremio/pripremila
- Zahvali za Crkvu, sa svim njezinim slabostima

Za osobno i zajedničko razmatranje:

- Kako živim svoju pripadnost Crkvi u svom njezinom siromaštvu i bogatstvu?
- Gdje sijem svoje evanđeosko sjeme? Gdje svjedočim?
- Je li euharistija uistinu središte moga tjedna? Kako bi to mogla biti još više?

Molitva

Gospodine,

naučio si Franju ljubiti Crkvu, svoju majku, u svom njezinom siromaštvu.

I ja želim odabrati sijati svoje sjeme u ovu siromašnu, ali plodnu zemlju.

Oslobodi me od iskušenja da sudim, od oholosti savršenih, od ponosa onih koji vjeruju da su bolji.

Nauči me da u Crkvi vidim ono polje na koje ti, strpljivi Sijač, nastavljaš bacati sjeme Evanđelja.

Daruj mi veliku vjeru u svećenike, u siromašne ruke po kojima se ti nastavljaš darovati u Euharistiji.

Amen.

3. Braća s kojom svijetu donosi mir

✓ DANAS, KONKRETNO

Danas:

- Traži oprost umjesto da se opravdavaš.
- Unesi mir u sukob u obitelji ili na poslu.
- Nekome „operi noge“: služi umjesto da vladaš.

Za osobno i zajedničko razmatranje:

- Jesu li moji odnosi hijerarhijski ili primjer jednakosti? Gdje prepoznajem da iskazujem moć umjesto služenja?
- Na koji konkretan način unosim mir u okruženje gdje živim?
- Jesam li više „vitez“ (koji nameće) ili „manji brat“ (koji razgovara u poniznosti)?

Molitva

Gospodine,

koji si Franji dao braću, nauči me živjeti bratstvo.

Oslobodi me od želje da vladam, od iskušenja za moći.

Pomozi mi da shvatim da odnosi nisu hijerarhijski, nego da smo jednaki: svi smo braća, nitko gospodar.

Nauči me „prati noge“ drugima, biti sluga, a ne gospodar.

Nauči me biti „majkom“: prihvaćati onoga koji griješi, biti strpljiv s onime tko je težak.

Pomozi mi da gledam na teškoće u odnosima ne kao neuspjehe već kao milosti, prilike za rast u ljubavi.

Amen.

Zaključak: Sjeme nastavlja klijeti

☑ ZAVRŠNA PITANJA:

- ♦ Koji od tri elemenata Franjine ostavštine (milosrđe, Crkva/Euharistija, bratstvo/mir) osjećam da je danas najjudaljeniji od moga i našega života?
- ♦ Ovo je najvjerojatnije područje u kojem te Gospodin poziva da rasteš. Što možeš učiniti?
- ♦ Koja rečenica iz pisma me/nas je najviše dotakla i zašto?
- ♦ Zapiši je, nauči je napamet, ponavljaj je tijekom tjedna kao molitvu.
- ♦ Koje konkretne korake želim poduzeti nakon ovoga pisma?
- ♦ Budi precizan: ne „Želim biti bolji“, nego „Ovaj tjedan ću nazvati tu osobu“. „Posjetit ću ovog bolesnika“, „Ispričat ću se...“.

Molitva

Gospodine,

Knezu mira, učini me oruđem svoga mira.

Nauči me da nosim tvoj pozdrav:
„Gospodin ti dao mir“.

Ne kao isprazne riječi, Nego kao program života.

Pomozi mi da se ne svađam, da ne sudim, da budem blag, miroljubiv, krotak.

Daj da shvatim da ne moram

koračati kao „vitez“

koji drugima svisoka nameće istinu.

Nego kao „manji brat/manja sestra“, koji je dolje, koji ponizno razgovara, koji sluša prije no što progovori.

Daj da gradim mostove, da sijem mir i miroljubivu prisutnost koja stvara ozračje dijaloga i poštovanja.

Amen.

1226 — 2026

Franciscus

Eight Hundredth Anniversary of the Death of St. Francis